

Anonimizált változat

Fordítás

C-88/19 – 1

C-88/19. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2019. február 7.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Judecătoria Zărnești (Románia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2018. november 15.

A feljelentés előterjesztője:

Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor”

A büntetőeljárás terheltjei:

TM

UN

Asociația DMPA

[omissis]

JUDECĂTORIA ZĂRNEȘTI (zernyesti helyi bíróság, Románia)

[omissis]

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA ELÉ TERJESZTETT

ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELEM

A Judecătoria Zărnești (zernyesti helyi bíróság) a feljelentő Asociația Alianța pentru combaterea abuzurilor (a továbbiakban: Asociația) [omissis] kérelmére az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke értelmében azt kéri

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGÁTÓL

hogyan válaszolja meg a 92/43/EGK irányelv 16. cikkének értelmezésére vonatkozó, előzetes döntéshozatalra előterjesztett következő kérdést [omissis]:

1. [omissis] Úgy kell-e értelmezni a 92/43/EGK irányelv 16. cikkét, hogy az azokban az esetekben is előírja a tagállamok részére a 12., 13., 14. cikkben, valamint a 15. cikk a) és b) pontjában foglalt rendelkezésektől való eltérés megállapítását, amikor a veszélyeztetett fajokhoz tartozó állatok elhagyják természetes élőhelyüket, és annak közvetlen közelében vagy teljes egészében azon kívül tartózkodnak?

A jogvita tárgya. A vonatkozó tényállás.

[omissis]

[eredeti 2. o.]

1. Az előzetes meghallgatást lefolytató bíróság által figyelembe vett tényállás:
2. 2017. május 9-én az Asociația feljelentést tett:
 - TM terhelttel szemben az Asociației Direcția pentru Monitorizarea și Protecția Animalelor (az állatok megfigyeléséért és védelméért egyesület; a továbbiakban: DMPA) keretében;
 - UN terhelttel, az S. C. Creative Vet Zone S. R. L. állatorvosával szemben;
 - a DMPA jogi személlyel és annak más alkalmazottjaival szemben az Ordonanța de urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (a védett természeti területek rendszeréről, valamint a természetes élőhelyek, a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 57/2007. sz. sürgősségi kormányrendelet; a továbbiakban: 57/2007. sz. O. U. G.) 52. cikke d) pontjának a 33. cikk (1) bekezdésének a) és f) pontjával összhangban értelmezett rendelkezésében foglalt bűncselekmény elkövetéséért az 57/2007. sz. O. U. G. 4A. mellékletében szereplő *canis lupus* faj egyik vadon élő példányának befogása és nem megfelelő feltételek mellett történő szállítása miatt.
3. 2016. november 6-án 19:00 óra körül a DMPA alkalmazottjai az SC Creative Vet Zone S. R. L. alkalmazásában álló állatorvossal, UN-nel együtt TM [terhelt] koordinációja mellett a Brassó megyei Töröcsvár község Simon településére mentek azzal a szándékkal, hogy befogják és elszállítsák a farkas (*canis lupus*) faj egyik példányát, amely állítólag napok óta a település egyik lakójának ingatlanát látogatta, és családja kutyáival játszott, valamint evett. A farkast kábító és pszichotróp állatgyógyászati hatóanyagot tartalmazó lövedékkel meglőtték, majd ezután követték és felemelték a földről az [1/2005 rendelet] I. melléklete

III. fejezete 1.8. pontjának d) alpontjában előírt állatvédelmi szabályokkal ellentétesen.

4. A *canis lupus* fajhoz tartozó, így befogott állatot a farkánál és tarkójánál fogva emelték fel, elcipelték a nem közvetlen közelben lévő járműhöz, és a kutyák szállítására szolgáló ketrecbe helyezték, megsértve az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és az 1255/97/EK rendelet módosításáról szóló 2005/1/EK rendelet I. melléklete I. fejezete 2. pontjának a) alpontjában foglalt rendelkezéseket.
5. A bódult farkas ketrecben való elhelyezését követően a DMPA alkalmazottjai megszervezték az állatnak a Brassó megyei Zernyest városában található, a nem szabályosan működő állatkertekből kimentett farkasok részére fenntartott, kerítéssel bekerített résszel is rendelkező, Liberty nevű medvez rezervátumba való elszállítását. Mindazonáltal a farkas szállítása során a farkasnak sikerült összetörnie a ketrecet, amelybe behelyezték, és szállításának nem megfelelő körülményeit, vagyis a nyitott járműben való szállítást kihasználva elmenekült, és elbújta a terület erdeiben.
6. A feljelentésből kitűnt, hogy mivel a farkas faj az 57/2007. sz. O. U. G. 4A. melléklete alá tartozik, befogására és szállítására csak a környezetvédelemért felelős központi hatóság, a Ministrulul Mediului (környezetvédelmi miniszter) által a Direcția Biodiversitate (biológiai sokféleség igazgatóság, Románia) útján kiadott előzetes engedélyt követően kerülhet sor azokban az esetekben, amikor tiszteletben tartják az 57/2007. sz. O. U. G. 38. cikke (1) bekezdésének a)–e) pontjában, az 57/2007. sz. O. U. G. 21., 22. és 23. cikkében és az Ordinul ministrului mediului nr. 203/14 din 05.03.2009 privind procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbaticăban (a vadon élő állatok és növények védelmével kapcsolatos intézkedésektől való eltérések megállapítására irányuló eljárásról szóló, 2009. március 5-i 203/14. sz. környezetvédelmi miniszteri rendelet) foglalt eltérő feltételeket. Márpedig ezt az engedélyt nem szerezték be.

A jelen ügyben alkalmazandó/releváns uniós jogi rendelkezések

Az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és az 1255/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2004. december 22-i 2005/1/EK tanácsi rendelet (HL 2005. L 3., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 226., 31. o.) releváns részei.

[eredeti 3. o.]

7. A rendelet 1. cikkének (5) bekezdése előírja:

„Ezt a rendeletet nem kell alkalmazni [helyesen: E rendelet nem alkalmazható] az állatok nem gazdasági tevékenységgel összefüggő szállítására, illetve az állatorvos

szakvéleménye alapján történő, közvetlenül az állatorvosi rendelőkbe vagy állatklinikákra, illetve onnan való szállítására.”

8. A rendelet Műszaki szabályok címet viselő I. melléklete I. fejezetének 1., 2. és 5. pontja előírja:

„Szállításra való alkalmasság

1. Állatok csak abban az esetben szállíthatók, ha alkalmasak a tervezett utazásra, és minden állatot olyan feltételek között kell szállítani, amely nem okoz számára sérülést vagy szükségtelen szenvedést.

2. Sérült, vagy olyan állatok, amelyek élettani gyengeséget vagy kórfolyamatokat mutatnak, nem tekinthetők szállításra alkalmasnak, különösen akkor, ha:

a) nem képesek önállóan, fájdalommentesen mozogni vagy segítség nélkül járni;

5. A szállítandó állatoknál nem szabad nyugtatószereket alkalmazni, kivéve, ha az elengedhetetlen az állatok jólétének biztosításához, és kizárólag állatorvosi felügyelet mellett alkalmazhat.”

A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL 1992. L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet 102. o.) releváns részei

9. Az irányelv 1. cikke előírja:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

a) védelem: valamennyi, a vadon élő állat- és növényfajok természetes élőhelyei és populációi e) és i) pontban meghatározott kedvező védeltségi helyzetének fenntartásához, illetve helyreállításához szükséges intézkedés;

b) természetes élőhely: jellegzetes földrajzi, abiotikus és biotikus tényezők alapján elhatárolható, természetes állapotában megőrzött vagy természetserű szárazföldi, illetve vízi terület;

10. Az irányelv 2. cikke előírja:

„(1) Az irányelv célja, hogy a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelmével hozzájáruljon a biológiai sokféleség biztosításához a Szerződésben érintett tagállamok európai területén belül [helyesen: a tagállamoknak a Szerződés hatálya alá tartozó európai területén belül].

(2) Az irányelvnek megfelelően hozott intézkedések célja a közösségi érdekeltőségű [helyesen: jelentőségű] természetes élőhelyek, valamint vadon élő

állat- és növényfajok kedvező védettségi helyzetének fenntartása, illetve helyreállítása.”

11. Az irányelv 12. cikke előírja:

„(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a IV. melléklet a) pontjában felsorolt állatfajok természetes elterjedési területükön való szigorú védelmének [helyesen: szigorú védelmére irányuló rendszer bevezetése] érdekében, megtiltva az alábbiakat:

[eredeti 4. o.]

- a) e fajok vadon befogott [helyesen: vadon élő] példányainak szándékos befogásának vagy megölésének bármely formája;
- b) e fajok szándékos zavarása, különösen párzás [helyesen: szaporodás], utódnevelés, áttelelés és vándorlás idején;
- c) vadon élő állatok tojásainak szándékos elpusztítása vagy begyűjtése;
- d) párzási, költő- vagy pihenőhelyek károsítása vagy elpusztítása.

(2) E fajok esetében a tagállamok megtiltják a vadonból befogott példányok tartását, szállítását, kereskedelmét, illetve cseréjét, továbbá eladásra vagy cserére való felkínálását azon példányok kivételével, amelyek befogása az irányelv alkalmazása előtt, jogszerűen történt.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a (2) bekezdésben említett tilalmak az e cikk hatálya alá tartozó állatok életének valamennyi szakaszára érvényesek.

(4) A tagállamok folyamatos figyelőrendszert hoznak létre a IV. melléklet a) pontjában felsorolt állatfajok véletlen befogásának és megölésének ellenőrzése céljából. Az összegyűlt adatok ismeretében a tagállamok további kutatási és védőintézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy az állatok véletlen befogása és megölése ne legyen jelentős negatív hatással az érintett fajokra.”

12. Az irányelv 16. cikke előírja:

„(1) Amennyiben nincs más megfelelő megoldás, és az eltérés megengedése nem befolyásolja hátrányosan az érintett fajok populációi kedvező védettségi állapotának fenntartását az elterjedési területükön [helyesen: a természetes elterjedési területükön], a tagállamok engedélyezhetik a 12., 13., 14. cikkben, valamint a 15. cikk a) és b) pontjában foglalt rendelkezésektől való eltérést az alábbiak érdekében:

- a) a vadon élő állatok és növények, valamint a természetes élőhelyek védelme;

b) termést, állatállományt, erdőt, halastavat, vizeket és más típusú, tulajdont érintő súlyos károk megelőzése;

c) közegészség, közbiztonság vagy más kiemelkedően fontos közérdek, beleértve a társadalmi vagy gazdasági érdekeket is, továbbá a környezet számára kiemelkedően előnyös hatás elérése;”

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés releváns részei

13. A Szerződés 13. cikke előírja:

„Az Unió mezőgazdasági, halászati, közlekedési, belső piaci, kutatási, technológiafejlesztési és űrkutatási politikáinak kialakításánál és végrehajtásánál az Unió és a tagállamok teljes mértékben figyelembe veszik az állatok mint érző lények kíméletére vonatkozó követelményeket, miközben tiszteletben tartják a tagállamok – különösen a vallási szertartásokra, kulturális hagyományokra és regionális örökségre vonatkozó – jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezéseit és szokásait.”

A jelen ügyben alkalmazandó nemzeti rendelkezések. A releváns/vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlat.

Az 57/2007. sz. O. U. G. vonatkozó részei

14. Az O. U. G. 4. cikkének 14. pontja előírja:

[eredeti 5. o.]

„természetes élőhely: fizikai-földrajzi, biológiai és természeti életközösséggel összefüggő, szárazföldi és vízi alkotóelemek, szervezetek és folyamatok összessége, amelyek az életet védik, és megteremtik annak szükséges forrásait;”

15. Az O. U. G. 33. cikke előírja:

„33. cikk

(1) A 4A. és 4B. mellékletben felsorolt vadon élő, szárazföldi, vízi és föld alatti növény- és állatfajokkal összefüggésben – kivéve a védett természeti területeken és azon kívül élő madárfajokat – tilos:

a) e fajok természetes környezetükben élő példányai gyűjtésének, befogásának, megölésének, elpusztításának vagy károsításának bármely formája életük bármely szakaszában;

b) e fajok szándékos zavarása, különösen párzás és költés, utódnevelés, áttelelés és vándorlás idején;

- c) a vadon élő állatok fészkeinek és/vagy tojásainak szándékos rongálása, károsítása vagy begyűjtése;
- d) párzási, költő- vagy pihenőhelyek károsítása vagy elpusztítása;
- e) e növények virágainak és gyümölcseinek szándékos letépése, levágása, gyökerestől való kiszedése vagy elpusztítása azok természetes élőhelyén életük bármely szakaszában;
- f) a növényfajok természetes környezetükből begyűjtött példányainak bármely célú birtoklása, szállítása, kereskedelme vagy cseréje, továbbá eladásra vagy cserére való felkínálása életük bármely szakaszában.”

[omissis]

[eredeti 6. o.]

[omissis] [a madarakra vonatkozó rendelkezések]

16. Az O. U. G. 38. cikke előírja:

„(1) Amennyiben nincs más megfelelő megoldás, és az eltérés megengedése nem befolyásolja hátrányosan az érintett fajok populációi kedvező védettségi állapotának fenntartását a természetes területükön, kizárólag az alábbi esetekben, a 33. cikk (1)–(4) bekezdésében és a 37. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezésektől eltérve a központi környezetvédelmi hatóság évente és szükség szerint megállapítja az eltéréseket az alábbiak tekintetében:

- a) a vadon élő állatok és növények, valamint a természetes élőhelyek védelme;
- b) a különösen a termést, állatállományt, erdőt, halastavat, vizeket érintő és a madaraktól eltérő állatfajok esetében bekövetkező súlyos károk megelőzése, valamint más típusú, tulajdont érintő súlyos károk megelőzése;
- c) a közegészség, közbiztonság vagy más kiemelkedően fontos közérdek, beleértve a társadalmi vagy gazdasági érdekeket is, a madaraktól eltérő állatfajok esetében, továbbá a környezet számára kiemelkedően előnyös hatás elérése;
- d) az érintett fajok újbóli elszaporításával és visszahonosításával kapcsolatos kutatás és oktatás, továbbá az e célok érdekében végzett tenyésztés és nemesítés, növények esetében a mesterséges szaporítást is beleértve;
- e) egyes madárfajok, valamint a 4A. és 4B. mellékletben felsorolt fajok korlátozott és meghatározott számú példányai szigorúan ellenőrzött feltételek mellett, szelektív módon és korlátozott mértékben végzett befogásának, begyűjtésének vagy tartásának engedélyezése;
- f) valamennyi madárfaj, beleértve a vándormadarakat is, a légbiztonság elérése tekintetében.

(2) Az eltéréseket a központi környezetvédelmi és erdészeti hatóság elnökének határozata állapítja meg az Academiei Română (román akadémia) jóváhagyása alapján.

(2¹) A (2) bekezdéstől eltérően a valamennyi madárfajra és a 4A. és 4B. mellékletben foglalt emlősfajokra vonatkozó kivételek megállapításakor a központi környezetvédelmi és erdészeti hatóság jóváhagyása is szükséges.

(2²) A kivételek megállapítására irányuló eljárást a központi környezetvédelmi és erdészeti hatóság végzésében hagyja jóvá.

(2³) A (2¹) bekezdésben említett kivételek esetében meg kell határozni:

- a) a fajokat, amelyekre az eltérések vonatkoznak;
- b) a befogás vagy megölés engedélyezett eszközeit, eljárásait vagy módszereit;
- c) a kockázati tényezőket, valamint az időbeli és térbeli körülményeket, amelyek mellett ilyen eltérések engedélyezhetők;
- d) a hatóságot, amely felhatalmazást kap annak megállapítására, hogy a szükséges feltételek teljesülnek és annak meghatározására, hogy milyen eszközök, eljárások vagy módszerek alkalmazhatók, milyen korlátok között és kik által;
- e) az elvégzendő ellenőrzéseket.

(3) A hatáskörrel rendelkező környezetvédelmi hatóság eljuttatja az Európai Bizottság részére az alkalmazott eltérésekről szóló jelentést az alábbiak szerint:

- a) évente a vadon élő madarak fajaira alkalmazott eltérésekkel kapcsolatban;
- b) két évente a 4A. mellékletben foglalt vadon élő fajokra alkalmazott eltérésekkel kapcsolatban.

(4) A (3) bekezdésben előírt jelentéseknek a következőkre vonatkozó adatokat kell tartalmazniuk:

- a) az eltérés által érintett fajok és az eltérés okai, beleértve a kockázat jellegét, adott esetben megfelelő utalással az elvetett alternatív megoldásokra és a felhasznált tudományos adatokra;
- b) az egyes állatfajok befogásának vagy megölésének engedélyezett eszközei és módszerei, valamint alkalmazásuk indokolása;

[eredeti 7. o.]

- c) az engedélyezett eltérések időbeli és helyet illető körülményei;

d) a szükséges feltételek betartásának megállapítására és ellenőrzésére, továbbá az eszközök és módszerek, az azok alkalmazására vonatkozó korlátozások, valamint az alkalmazásra jogosult szervek és a feladatot végrehajtó személyek meghatározására jogosult hatóság;

e) az alkalmazott felügyeleti intézkedések és az elért eredmények.”

17. Az 52. cikke előírja:

„Bűncselekménynek minősül, és három hónaptól egy évig terjedő szabadságvesztéssel vagy pénzbüntetéssel büntetendő az, aki az alábbi tényállást megvalósítja:

d) 33. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértése.”

A bíróságot az előzetes döntéshozatal iránti kérelem megfogalmazására vezető okok

18. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés célja különösen annak [tisztázása], hogy sor kerülhet-e a farkas fajához tartozó, vadon élő állatok valamely példányának szándékos befogására vagy megölésére az 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelv 16. cikke szerinti eltérés nélkül is abban az esetben, ha az állatokat külterületen fogják el, vagy amikor azok valamely közigazgatási területi egység területére lépnek be, és hogy szükséges[-e] az eltérés bármely fogságban található, vadon élő példány esetében, függetlenül attól a ténytől, hogy az érinti-e a közigazgatási területi egység sugarát.
19. Figyelemmel arra, hogy az eljáró bíróságnak egy, az eljárás megszüntetése iránt benyújtott ügyészi kérelemmel szemben benyújtott olyan panasz tárgyában kell határoznia, amely egy olyan, veszélyeztetett fajhoz tartozó állat befogásával esetlegesen elkövetett jogsértésre vonatkozik, amelynek védelme elsőbbséget élvez [omissis] az európai uniós jog keretében, valamint az utóbbi elsőbbségének hatékonyabb érvényesülése érdekében ismerni kell az 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelvnek az Európai Unió Bírósága általi értelmezését.
20. E tekintetben nem találtak vonatkozó nemzeti bírósági ítéletet.
21. Az eljáró bíróság úgy véli, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben szereplő elődleges kérdés az, hogy egyes nemzeti rendelkezések összeegyeztethetőek-e az 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelvvel, nem pedig a feljelentés tárgyát képező bűncselekmény jellege. Emellett az egész jogi helyzet alapját egy, a 92/43/EGK irányelvet átültető jogszabály alapján megfogalmazott feljelentés képezi. Ennélfogva a [92/43]/EGK irányelv releváns a jelen ügyben, és a jogi ellentét ezen irányelv átültetésére vonatkozik.
22. Az eljáró bíróság megjegyzi, hogy az irányelv a veszélyeztetett fajoknak a természetes élőhelyükön való védelmére vonatkozik. Az e fajok védelmére

vonatkozó egész jogi szabályozás csak annyiban vált ki joghatást, ha a közösségi jelentőségű fajhoz tartozó állatok példányai nem hagyják el azon természetes élőhelyüket, ahol élnek. E tekintetben e fajok példányainak a természetes élőhelyen való szándékos befogásának vagy megölésének bármely formája tilos [az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja].

[eredeti 8. o.]

23. Mindazonáltal a jelen jogvita tárgyát képező jogkérdés egy olyan eseten alapul, amikor a védett fajhoz tartozó példány elhagyta természetes élőhelyét, és veszélybe sodorta a közbiztonságot.
24. Az eljáró bíróság úgy véli, hogy számos tényező vezetheti a veszélyeztetett fajokhoz tartozó állatokat arra, hogy elhagyják természetes élőhelyüket, más, kedvezőbb környezetet keresve maguknak. E tényezők közé tartozik a tömeges erdőirtás következtében bekövetkező klímaváltozás és a természetes élőhelyek csökkenése, amelyek negatív hatást gyakorolhatnak a természetes élőhely védettségi állapotára.
25. Amikor a veszélyeztetett fajhoz tartozó állatok elhagyják a természetes élőhelyüket, behatolhatnak olyan területekre is, amelyek nem tartoznak a természetes élőhely fogalma alá, és amelyek nem élvezik közvetlenül az irányelv által nyújtott védelmet.
26. Az eljáró bíróság megállapítja, hogy a 92/43 irányelv előírja a veszélyeztetett fajok védelmére vonatkozó szabályoktól való egyes eltérések engedélyezésének lehetőségét, a tagállamokra bízva a végrehajtásukhoz szükséges nemzeti intézkedések megválasztását. Mind az irányelv rendelkezéseinek értelmezése, mind az átültető nemzeti törvényi rendelkezések értelmezése arra a következtetésre vezetnek, hogy a veszélyeztetett fajok védelmét biztosító szabályoktól való eltérések csak addig engedélyezhetőek, amíg az elfogadásuk időpontjában figyelembe vett helyzet fennáll, vagyis csak ha az ilyen fajhoz tartozó példány a természetes élőhelyén található. Ennélfogva a feljelentő által feltett kérdés csak annyiban releváns, amennyiben az az irányelv elfogadásakor figyelembe vett esetben fennállóhoz hasonló, további állami kötelezettségek fennállására vonatkozik, amikor a veszélyeztetett fajhoz tartozó valamely példány elhagyja a természetes élőhelyét, és annak közvetlen közelében vagy teljes egészében azon kívül tartózkodik.
27. Az eltérések előírásának lehetséges esetei között az irányelv 16. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt rendelkezések pontosítják: „*a közegészség, közbiztonság vagy más kiemelkedően fontos közérdek elérését*”. Márpedig a „*közbiztonság*” fogalma szorosan kapcsolódik azon helyzetekhez, amelyekben a veszélyeztetett fajokhoz tartozó állatok a természetes élőhelyükön kívül találhatóak.
28. Az eljáró bíróság úgy véli, hogy a tagállamok és hatóságai kötelesek az irányelveknek megfelelő értelmezést adni. Emellett az irányelv által kitűzött

elsődleges cél, azaz *a biológiai sokféleség fenntartásának előmozdítása a gazdasági, társadalmi, kulturális és regionális igények figyelembevételével*, teljesen igazolt azokban az esetekben is, amikor a veszélyeztetett fajokhoz tartozó állatok elhagyják a természetes élőhelyüket. Az irányelv rendelkezéseinek szigorú értelmezése arra a következtetésre vezethetne, hogy az államnak nem áll fenn kötelezettsége, amennyiben a veszélyeztetett fajokhoz tartozó példányok elhagyták a természetes élőhelyüket, ami ellentétes lenne az e jogszabályban megállapított céllal.

29. Figyelembe véve a fenti esetleges jogi ellentéteket, valamint az uniós jog fejlődését, az eljáró bíróság úgy véli, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell előterjeszteni az uniós jognak a román állam által történő megsértése bármely lehetséges formájának megszüntetése érdekében.
30. Emellett az eljáró bíróság úgy véli, hogy az ilyen helyzetek – a természetes élőhelyüket elhagyó állatok befogása vagy megölése – gyakran előfordulnak Romániában.

[eredeti 9. o.]

31. Az irányelv teleológiai értelmezése hozzájárul a környezetben esetlegesen bekövetkező negatív hatások elkerüléséhez.
32. Ennélfogva az eljáró bíróság úgy véli, hogy nem áll fenn olyan kötelezettség, hogy az irányelv joghatásainak alkalmazását ki kell terjeszteni azokra az esetekre is, amelyekben a védett fajokhoz tartozó állatok a természetes élőhelyükön kívül találhatóak.

[omissis]

Zernyest, 2019. január 18.